

Üçüncü Boyut 8

– Lütuf VELİ · 13 Haziran 2011

-Veli bugün sevdiklerini ziyarete gitti,bildiğim kadarıyla sen de vardın o ziyaretçilerin arasında.Ancak kuşluk vaktine döner,demiş ve Kürşat yokmuş gibi yaptıkları dua ve zikir işine dönmüş dönmüşlerdi.Kürşat bir süre etrafına bakındı ,sevdiklerinin tanıdıklarının yaptıklarını izledi .Oysa hem mezarlıkta hem de gece bulunmasını düşündü bir müddet.Normal zaman ve durumlarda çekinirdi ,korkardı böyle bir yerde bu vakitlerde.Şimdi ise sanki onlardan biriydi ya da onlar kendisi gibi ...

Korkusuzluğuna anlam veremiyordu,acaba bunlar rüya mıydı diye birkaç kez düşündü ve dahası çimdikledi orasını burasını...Hayır uyanıktı ve de tüm ölü yakınları sevdiği karşısında diriymiş ya da öyle görüyor sanıyordu.Bu acaba tanrının kendisine bir lütfu muydu ?NEYSE NE DEDİ VE MEZARLIĞA GELMİŞKEN BİR DUA EDEYİM DİYİP Fatiha suresini okuyup tek tek isimlerini söyleyip hediye ederken duayı onların ruhuna ,bir ilginçlik olmaya başlamıştı.Kimin ismini zikredip armağan ettiyse duayı ,gülümseyerek yarılan topraktan içeri giriyordu...Etrafı iyice sessizleşmişti.Korkmaya başlamıştı artık.Ancak ayakta kalan biri vardı tüm isimleri zikrettiği halde.Acaba kimi anmadım diye düşünürken ayaktaki o kişinin anneanesi olduğu geldi aklına da ona da armağan edip duasını ayırdı kürşat...O da artık mezarına girmişti.Mezarlıkta ağustos böceklerinin dışında bir ses kalmamıştı.İçi çığsımış artık bir korku hasil olmuştu...Hızla ayırdı sevdiklerinin mezarlarından da arabaya nasıl bindiğinin farkında değildi.Arabanın tüm ışıklarını da yakmıştı...Geldiği yoldan ağır ağır yol alıyordu ...Artık köyüne dönebilirdi.Keşke Veli abini de görebilseydim diye düşündü yol boyunca...Artık köylerin yolundan geçerken havanın ilk ışıkları belirmeye başlamış aydınlanıyordu çevre.Papak köyüne geldiğinde bir sigara almak için bakkalın önüne sürmüştü arabayı.Bakkal henüz yeni açmış dükkanı düzenleme yapıyor.Bu kişi Azeri asıllı bir lise arkadaşıydı.Sabahın bu erken vaktinde Kürşatı görünce şaşırmış..Hal hatır sohbetinden sonra ne aradığını bu vakitte sormuştu...Kürşatın sıradışı biri olduğunu biliyordu Cabir de yine de merak etmişti bu vakitte karşısında gördüğü arkadaşını...

-Ne diyim ki Cabir şimdi mezardan geliyorum desem inanmazsın...Cabirin yüzünde bir gülümseme belirmiş ve,

-Olum sen öbür dünyadan geliyorum desen inanırım...

Cabir gerçekten Kürşatın ne farklı bir kimlik olduğunu biliyordu.Şaka yollu Azarbaycana gidelim demişti de aniden kendilerini Krabağda bulmuşlardı o karanlık günlerde.Öyle bir macaeracı kişilikti Kürşat...Kaç kez düşmanla boğaz boğaza gelmişlerse kaç kez ölümlerle dans etmişlerse hepsinde Kürşat yanıbaşındaydı...Sandalyeyi çekti Kürşatın altına...

-Anlat hele gardaşım ,senin başında bir hal var .Bu vakitte ne rarsın buralarda...Kürşat yaşadıklarını ve yaşamakta olduklarını en ince ayrıntısına kadar anlatmış da iyi mi yapmış kötü mü bilmiyordu.Cabirin ağzı açık kalmıştı bu duyduklarına...Kürşatı her yönüyle tanıyordu,tanıdığını sanıyordu en azından da

böyle uçuk bir şeyi yaşadığını sanması tuhafına gitmişti ...